தமிழீழ ஆவணக்காப்பகம்
Tamileelam Archive

மேஜர் கணேஸ்

மூதூர் பிராந்தியம் என்று குறிப்பிடும் போது கணேஸ் என்று குறிப்பிட்டுத்தான் - அவனது சாதனைகள்-அவனது இயல்புகள் பற்றிக் கூறிவிட்டுத்தான் அடுத்த விடயத்துக்குச் செல்வார்கள் திருமலை மக்கள். - அந்தளவிற்கு திருமலையின் வரலாற்றில் தனியிடம் பெற்றவன் கணேஸ்.

சைக்கிளில் -303 ரக துப்பாக்கியுடன் பொலிசார் வந்து கைது செய்து கொண்டு செல்லும் நிலைமையில் இருந்து, மூதூருக்குள் முகாமில் இருந்து புறப்பட்டால் 'உயிருக்கு உத்தரவாதம் இல்லை'யென சிறிலங்காவின் முப்படையினரும் கருதும் - கலங்கும் நிலையை உருவாக்கியவன் அவன். அதேபோல் " இது எங்கள் பிராந்தியம் - நாமே இங்கு செல்வாக்கு மிக்கவர்கள்- இங்கு மற்றவர்களுக்கு அனுமதியில்லை" என வேலி போட முனைந்தவர்களுக்கு தமிழீழத்தின் எந்தப் பகுதயிலும் எம்மால் தாக்குதல் நடத்த முடியும் - தாக்குதல் என்றால் இப்படித் தான் செய்வது - எமது மக்களுக்கு துன்பம் நேரும்போது எமது ஆயுதத்தின் வலிமையை இப்படித்தான் பயன்படுத்துவது" என்பனவற்றையெல்லாம் தனது செயற்பாடுகளால் விளக்கியவன் கணேஸ். ' தியாகம்- துணிச்சல் இவை இரண்டும் மட்டும் இருந்தால் போதும் அதுவே சாதனைகளுக்கு அத்திவாரமாகும்- எமது மக்களுக்கு கவசமாகும்.' என்று படிப்பித்தான்.

விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தின் தாக்குதற் பிரிவுத் தலைவனாக இருந்த சீலனின் நெருங்கிய நண்பன் இவன். அவன் மூலமாகவே போராட்டத்தில் இணைந்து கொண்டவன்.

திருமலை மாவட்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த சிங்களக் குடியேற்றத்தை அதன் ஆபத்தை கூடுதலாக அனுபவித்த பிராந்தியம் மூதூராகும். சிறிலங்கா அமைச்சரவையிலே மிகவும் இனத்துவேசியான சிறில் மத்தியூவின் தலைமையில் "சேருவெல புனிதப் பிரதேசம்" என்ற பெயரில் சிங்களக் குடியேற்றங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. தானாக முளைத்த அரசமரங்களைச் சூழவுள்ள இடங்களையெல்லாம், மதத்தின் பெயரால் சிங்களக் குடியேற்றக் கிராமங்களாக்குவதே இவரது கடமையாக இருந்தது. இதற்கென அரசின் சகல வளங்களும் பயன்படுத்தப்பட்டன. கணேஸ் இப் பிராந்தியத்தினுள் காலடி எடுத்துவைக்கும் வரை தான் இந்தநிலை. அதன்பின் தாங்கள் பிறந்து வளர்ந்த இடம் தான் தங்கள் சொந்த இடம்- இயல்பான குடும்ப வாழ்வை மேற்கொள்ள விருமபுவோர் திருமலைக்கு குடியேற விரும்புவது சாத்தியமில்லை என்ற முடிவுக்கு சிங்கள மக்கள் வந்தனர். அந்தளவுக்கு சிங்களக் குடியேற்றங்கள் மீதான தாக்குதல்கள் அமைந்தன.

குறிப்பாக 1985 ஆம் ஆண்டு ஓர் நாள் நிகழ்ந்த சம்பவத்தைக் குறிப்பிடலாம். மேன் காமத்துக்கு அதனைச் சூழவுள்ள பகுதிகளுக்கும் சிங்கள ஊர்காவல் படையினர் வந்தனர். அகப்பட்டதையெல்லாம் கொள்ளையடித்தனர். அத்துடன், அக் கிராமத்தில் தப்பியோடியவர்கள் போக எஞ்சியிருந்த- பெண்களை தெகிவத்தை சவக்காலைக்கு கடத்திக் கொண்டு சென்றனர். இனவாதம், திருட்டுத்தனம் என்பன கண்ணை மறைத்த நிலையில் தாங்களும் பெண்கள் தானே - தமக்கும் இப்படியொரு நிலை வந்தால் எப்படியிருக்கும் என்பதையெல்லாம் சிந்திக்க நேரமில்லாத குடியேற்ற வாசிகளான சிங்களப் பெண்கள் அக்கிராமத்தில் இருந்த ஓடுகள், கதவுகள் என்பவற்றை கழற்றிக் கொண்டிருந்தனர். இச் செய்தி கணேஸிற்குத் தெரிந்தது. கணேஸ் சற்றும் தாமதிக்கவில்லை., ஏற்கனவே இந்த விசயத்தைக் கேள்வியுற்றுக் கலங்கிக் கொண்டிருந்த அமைப்புக்களிடம் ஆலோசனை நடத்தி வில்லை அவன். நேரடியாக களத்திலிறங்கினான். இது தான் புலிகளுக்கும் ஏனையவர்களுக்கும் வித்தியாசம் என்பதை தமிழீழ வரலாறு அன்று தெட்டத்தெளிவாகக் காட்டியது.

கணேஸின் தோழர்களின் துப்பாக்கியிலிருந்து சினத்துடன் சென்றரவைகள் எமது பெண்களை விடுவித்தன. பலியானோர் போக எஞ்சிய ஊர்காவல்படையினர் தலைதெறிக்க ஓடினர். இச் சமயத்தில் பெண்களிடம் தனியாக அகப்பட்ட ஒரு ஊர்காவற்படை வீரன்,"எமது பெண்களின் சினம் எத்தகையது" என்பதை தெரிந்து கொண்டான். ஆனால் அதை மற்றவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்வதற்கு அவன் உயிருடன் இருக்கவில்லை. அன்று ஒரு புதிய நிலைமை உருவாகியது. 'போராட்டத்தில் ஆண்கள் ஆயுதம் ஏந்தினால் மட்டும்போதாது பெண்களும் ஆயுதம் ஏந்த வேண்டும்' என்பதே அது.

இன்றும் மூதூரின் பகுகளிலும் தமது மண்ணை விட்டுப் பிரியாமல் 'எதனையும் தாங்கிக் கொண்டு போராட வேண்டும்' என்ற உணர்வுடன் மக்கள் இருக்கின்றார்கள் என்றால் அது இது போன்ற சம்பவங்களினால் தான். புலிகளும் மக்களும் ஒருவரே என்ற இந்த நிலையை உருவாக்கியவன் கணேஸ் என்றால் அது மிகையாகாது.

மூதூர்ப் பிராந்தியத்தின் பெயரால் கணேஸின் பெயர் உச்சரிக்கப்பட்டாலும், எல்லாப் பிராந்தியங்களின் மண்ணிலும் இவனது காலடி பதிந்துள்ளது. தமிழீழத்தின் சகல பிராந்தியங்களிலும் நடைபெற்ற தாக்குதலில் இவன் பங்குபற்றியிருக்கின்றான். வன்னிப் பிராந்தியத்தில் நடைபெற்ற உமையாள்புரம் தாக்குதல், திருநெல்வேலியில் நடைபெற்ற 13 இராணுவ வீரர்கள் மீதான தாக்குதல்கள், மன்னார் பிராந்தியத்தில் முதன் முதல் நடைபெற்ற 3 ஆம் பிட்டி கண்ணிவெடித் தாக்குதல், மட்டக்களப்பு பிராந்தியத்தில் நடைபெற்ற களுவாஞ்சிக் குடித் தாக்குதல், அம்பாறை மாவட்டம் திருக்கோயிலில் நடைபெற்ற இனத்துரோகி ஒருவன் மீதான தாக்குதல், மூதூருக்குப் போகும் வரை வடமராட்சியில் நடைபெற்ற பல தாக்குதல்கள் என பெரிய பட்டியலே உண்டு.

303 ரக துப்பாக்கியால் விமானத்தைச் சுட்டு வீழ்த்த முடியும் என்ற செய்தியை உலகின் இராணுவ ஆய்வாளர்களுக்கு தெரியப் படுத்தியவனும் இவனே. இவ்வாறு 303 ரக துப்பாக்கியால் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்ட உலங்கு வானூர்த்தியின் பாகங்களை கூனித் தீவிலிருந்து தமிழகத்துக்கு எடுத்துச் சென்று காண்பித்தார், அங்கிருந்து வந்த திரு.நெடுமாறன் அவர்கள்.

இதேபோல் ஒரு சமயம் மல்லிகைத் தீவுச் சந்தியில் இராணுவத்தினரின் வருகையை எதிர்பார்த்து கண்ணிவெடியைப் புதைத்து விட்டுக் காத்திருந்தான் கணேஸ். கணேஸ் புதைத்து வைத்த கண்ணி வெடிமீது அவர்களின் உலங்கு வானூர்த்தி தரையிறங்கியது. கணேஸ் விசையை அழுத்தினான். துரதிர்ஸ்டவசமாக அது வெடிக்கவில்லை. வெடித்திருந்தால் உலகில் விமானத்துக்கு கண்ணிவெடி வைத்தவர்கள் புலிகளே என்ற வரலாறு படைக்கப்பட்டிருக்கும்.
இத்தகைய வரலாற்று புகழ்வீரன் களத்தினிலே வீர மரணம் எய்திய செய்தி திருமலை -மூதூர் மக்களிடையே மட்டுமன்றி தமிழீழ மக்களின் நெஞ்சிலே துயரத் தீயைத் தோற்றுவித்த போதினிலும், அவ் வீரனின் கனவை நினைவாக்க பல இளைய வீரர்கள் அம் மண்ணில் இருந்து புறப்பட்டனர்.

கடந்தகால நிகழ்வுகளை மறவாதீர்

மருத்துவபீடம் இடமாற்றப்படும் முயற்சி தொடர்பாக யாழ் மருத்துவபீட ஆசிரியர் சங்கம் தமிழ் மக்களுக்கு விடுத்த வேண்டுகோள்!

யாழ்ப்பாண மருத்துவ பீட ஆசிரியர் சங்கம்
ஆடியபாதம் வீதி, கொக்குவில்

அன்புடைத் தமிழ்மக்களே!

நீண்டகாலமாக இங்குள்ள பொதுமக்கள் மேற்கொண்ட முயற்சியால் உருவாகிய யாழ். மருத்துவபீடத்தை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அகற்றும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இடையூறில்லாத கல்வி மூலம் உங்கள் பிள்ளைகள் விரைவில் படித்து முடிக்க இது உதவும் என நீங்கள் நினைக்கக்கூடும். ஆனால் இதன் குறுகிய, நீண்டகால விளைவுகளைப் பற்றி சிந்திப்பது அவசியம். இதற்கு கடந்த கால நிகழ்வுகளை மீட்டுவதே போதுமானதாகும்.

இடம் பெயர்ந்து செல்லும் யாழ். மருத்துவபீடத்தில் கற்பிக்க மேலதிக பேராசிரியர்களோ, விரிவுரையாளர்களோ கிடைப்பார்கள் என எதிர்பார்க்க முடியாது. இந்திய அமைதிப்படை போர் நடத்திய காலத்தில் எமது கல்விக்கு ஏற்பட்ட இடையூறுகளைப் பார்த்துக் கொண்டு வாளாவிருந்தவர்கள் இன்று உதவி செய்வார்கள் என எதிர்பார்க்க முடியுமா? உண்மையில் யாழ். போதனா வைத்தியசாலையிலுள்ள நிபுணர்களிடமிருந்து கிடைக்கும் ஒத்துழைப்புத் துண்டிக்கப்படுவதால் நிலமை மோசமாகவே இருக்கும். எனவே இவ் இடமாற்ற முயற்சியினால் பயனடைபவர் யார்?

மேலும், அண்மைக்காலத்தில் அரசியல் காரணங்களுக்காக எல்லாப் பல்கலைக்கழகங்களும் மூடியிருந்த வேளை, அரசியல், பொருளாதார, இராணுவ நெருக்கடிகளின் மத்தியிலும் யாழ்.பல்கலைக்கழகத்தின் சகல துறைகளும் கல்விப்பணியைத் தொடர்ந்ததை மறந்துவிடக் கூடாது.

கொழும்பு, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகங்களில் கற்று வந்த உங்கள் பிள்ளைகள் 1983ம் ஆண்டு தாக்கப்பட்டு, ஆதரிப்பார் யாருமின்றி அனாதையாக யாழ்ப்பாணம் வந்ததையும், தங்களை யாழ். பல்கலைக்கழகத்திற்கு இடமாற்றம் செய்யும்படி உண்ணாவிரதம் இருந்ததையும், இங்குள்ள துறைகளில் அவர்கள் அனுமதிப்பட்டதையும், மற்றையோர் பயத்துடன் மீண்டும் தென்னிலங்கை சென்றதையும் மறக்கமுடியாது. அக்காலத்தில் யாழ். பல்கலைக்கழகம் சகலதுறைகளையும் கொண்ட பூரணமான பல்கலைக்கழகமாக வேண்டும் என்று எல்லோரும் பேசிக்கொண்டோம்.

இன்று மருத்துவபீடத்திலுள் வசதிக்குறைவுகள் யாவும் யாழ்பல்கலைக்கழகத்திலுள்ள சகல துறைகளுக்குமே (விவசாய பீடம், பொறியியற் பீடம் உட்பட) பொதுவானவை. இதே காரணங்களைக் காட்டி மற்றைய துறைகளும் இடமாற்றம் செய்யப்படலாம். இவ்வாறு யாழ்ப்பாணத்தில் உயர்கல்வி வசதிகள் இல்லாத வேளை தென்னிலங்கையிலிருந்து உங்கள் பிள்ளைகள் கலைக்கப்படும் போது, எங்கே போவார்கள்?

வடபகுதி மக்களுக்கென உள்ள ஒரே ஒரு பூரணமான வைத்தியசாலையான யாழ்.போதனா வைத்தியசாலையை 1987ம் ஆண்டில் மூடிவிட அரசு முயற்சி எடுத்ததை மறந்திருக்க முடியாது. இம்முயற்சி தோல்வியடைந்ததற்கான காரணிகளில், யாழ். மருத்துவபீடமும் ஒன்று. மருத்துவபீடம் இங்கிருந்து அகற்றப்பட்டதும் 'போதனா வைத்தியசாலை' என்ற தகுதியை இழந்து சாதாரண வைத்தியசாலையாக மாற்றிய பின் அதை மூடிவிடுவது இலகுவானதாகிவிடும். இதன் பின் உங்கள் சுகாதார வசதிகளின் நிலை என்ன?

எமது மருத்துவபீடம் கொழும்பிற்கோ அல்லது பேராதனைக்கோ மாற்றப்பட முடியாது. ஏனெனில் அங்குள்ள போதனா வைத்தியசாலைகளில் ஏற்கனவே மாணவர் பயில்கிறார்கள். எனவே, வடபகுதியின் புனரமைப்பிற்கென ஒதுக்கப்பட்ட உங்கள் பெருந்தொகைப் பணத்தைப் பாவித்துத் தென்பகுதியில் ஒரு புதிய போதனா வைத்தியசாலையை நிறுவ வழிவகுப்பதாக இந்த மருத்துவபீட இடமாற்றம் அமையும்.

எனவே, உங்கள் பிள்ளைகளின் உயர்கல்வியும், சுகாதார வசதிகளையும் இல்லாமல் செய்வதற்கு இந்த மருத்துவபீட இடமாற்றம் அடித்தளம் அமைக்கும் என்பது வெளிப்படை. நீங்கள் விரும்பி உருவாக்கிய இந்நிறுவனம் இங்கிருக்க வேண்டுமா ? இல்லையா? என்பதை முடிவு செய்யும் பொறுப்பு, துணைவேந்தரையோ அல்லது ஆசிரியர்களான எங்களையோ மட்டும் சார்ந்ததல்ல. இதில் முக்கியமானவர் நீங்களே !

செயலாளர்

சூழல் மாசடைவதை தடுக்கும்நடவடிக்கையின் அவசியத்தை வலியுறுத்தி மக்களுடன் புலிகள்.

யாழ்ப்பாணத்தில் சுகாதாரச் சீர்கேடுகள் அதிகரிப்பு.

குறுகிய காலத்தினுள் யாழ்ப்பாணத்தைச் சுற்றிவர அகதி முகாம்களைத் தொடங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. சீமெந்து தட்டுப்பாட்டால் போதிய மலசலகூடங்கள் அமைக்க முடியவில்லை. மண்ணெண்ணை பீப்பாக்களையே மலங்கழிப்பதற்கு உதவக்கூடிய வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டது. ஆனால் பருவக்காற்று காரணமாக இது கைவிடப்பட்டது.
கழிவுநீர் ஓடவசதியின்மைகளாலும், கழிவுகூடவசதியீனங்களாலும் தண்ணீர் அசுத்தமாக்கப்பட்டு டைபோயிட் காய்ச்சல், வயிற்றோட்டம், வயிற்றுவலி போன்ற நோய்கள் பரவலாகத் தொற்றுகின்றன. மருந்தின்மையின் விளைவாக அநேக மரணங்களும் ஏற்படுகின்றன. மலத்தியோன் இன்மையால் இலையான், நுளம்பு அதிகரித்து. மலேரியா காய்ச்சல் அதிகளவில் காணப்படுகின்றது.
இவ்வாறு தமிழர் நலன் காக்கும் ஒன்றியம் யாழ். குடாநாட்டின் சுகாதார நிலைபற்றி ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டது.